

KOMUNIKAT PRASOWY nr 90/26

Luksemburg, 18 czerwca 2026 r.

Wyrok Trybunału w sprawie C-522/24 | Ministero della Difesa (Obowiązek poddania się szczepieniu przez członków personelu wojskowego)

Obowiązek poddania się szczepieniu przeciwko wirusowi SARS-CoV-2, ograniczony do personelu wojskowego, nie stanowi dyskryminacji w świetle prawa Unii

W 2022 r. urzędnik włoskiego ministerstwa obrony został zawieszony w pełnieniu obowiązków służbowych ze względu na odmowę zastosowania się do obowiązku szczepienia przeciwko wirusowi SARS-CoV-2. Środek ten, wprowadzony w związku z pandemią, dotyczył wyłącznie personelu wojskowego ministerstwa, z wyłączeniem personelu cywilnego, a jego nieprzestrzeganie skutkowało zawieszeniem w pełnieniu obowiązków.

W ramach skargi na tę sankcję¹ włoska rada stanu zwróciła się do Trybunału Sprawiedliwości z pytaniem o zgodność takiego obowiązku z prawem Unii².

Sąd ten pragnie ustalić, czy omawiany obowiązek poddania się szczepieniu stanowi dyskryminację bezpośrednią między personelem wojskowym a personelem cywilnym pełniącym podobne zadania, czy też dyskryminację pośrednią wobec osób sprzeciwiających się poddaniu szczepieniu z powodu osobistych przekonań.

Zwrócił się również do Trybunału z pytaniem o zgodność tego środka z Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej³, ponieważ zawieszenie w pełnieniu zadań pozbawiło urzędnika wszelkiego wynagrodzenia, a tym samym środków utrzymania niezbędnych do jego utrzymania, a także jego małżonki i dwojga małoletnich dzieci.

W swoim wyroku Trybunał zauważył z jednej strony, że prawo Unii ma na celu zwalczanie bezpośredniej dyskryminacji w zakresie zatrudnienia i pracy, **wynikającej z jednego z powodów wyraźnie wymienionych** w przepisach prawa Unii⁴. Jednakże w niniejszej sprawie **odmienne traktowanie** personelu wojskowego i cywilnego ministerstwa obrony **wynika z przynależności do odrębnej kategorii zawodowej, co nie stanowi podstawy objętej tymi przepisami**.

Z drugiej strony prawo Unii ma również na celu zwalczanie dyskryminacji pośredniej w dziedzinie pracy, to znaczy dyskryminacji, która, choć jest pozornie neutralna, może doprowadzić do szczególnie niekorzystnej sytuacji, w szczególności ze względu na przynależność do określonej religii, a także przekonania światopoglądowe lub duchowe.

Niemniej skarżący, który powołał się w szczególności na ograniczony charakter wiedzy dotyczącej skuteczności szczepionki, oparł swoją odmowę na zewnętrznych dokumentach naukowych, a także na argumentach dotyczących ponoszenia odpowiedzialności za ewentualne ryzyko. **Zmierzał on zatem raczej do zakwestionowania wyborów dokonanych przez władze włoskie w dziedzinie zdrowia publicznego niż do potwierdzenia własnych przekonań**. Powody tej odmowy nie wchodzą jednak w zakres pojęcia „przekonania”, lecz stanowią opinię, która nie została uwzględniona w odnośnym prawodawstwie europejskim.

Wreszcie, **wobec braku jakiegokolwiek związku między kwestionowanym obowiązkiem poddania się szczepieniu a prawem Unii, nie można stwierdzić ewentualnego naruszenia Karty** praw podstawowych, która ma zastosowanie do państw członkowskich wyłącznie w ramach stosowania prawa Unii.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst i, w stosownym wypadku, streszczenie](#) wyroku są publikowane na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793.

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 22964106.

Pozostańmy w kontakcie!

¹ Rada Stanu została wezwana do wydania opinii w ramach skargi nadzwyczajnej skierowanej do Prezydenta Republiki Włoskiej, stanowiącej alternatywę dla odwołania sądowego, które można wnieść w określonym terminie od prawomocnych orzeczeń.

² [Dyrektywa Rady 2000/78/WE](#) z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiająca ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy.

³ Artykuły 1 i 24.

⁴ Artykuł 1 dyrektywy 2000/78 stanowi, że celem tej dyrektywy „jest wyznaczenie ogólnych ram dla walki z dyskryminacją ze względu na religię lub przekonania, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną w odniesieniu do zatrudnienia i pracy”.